ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ GIUSEPPE TESAURO

της 8ης Φεβρουαρίου 1990 *

Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,

1. Η παρούσα αίτηση προς έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε στο Δικαστήριο κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, το Tribunale di Genova, στο πλαίσιο της διαδικασίας που εκκρεμεί ενώπιον του παραπέμποντος δικαστηρίου μεταξύ της εταιρίας Cartorobica και του Ministero delle Finanze (ιταλικού Υπουργείου Οικονομικών), αφορά το κύρος και την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΟΚ) 551/83 του Συμβουλίου, της 8ης Μαρτίου 1983 [1], για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ επί του χάρτου και του χαρτονίου kraft καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και την αποδοχή της προσφοράς αναλήψεως υποχρεώσεως στα πλαίσια της επανεξέτασης της διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές χάρτου και χαρτονίου kraft καταγωγής Αυστρίας, Καναδά, Φινλανδίας, Πορτογαλίας, Σοβιετικής Ενωσης και Σουηδίας.

2. Η εν λόγω πράξη βασίζεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) 3017/79 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1979, περί της άμυνας κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας [2], όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1580/82 [3] (στο εξής: ο βασικός κανονισμός).

Ο προαναφερόμενος βασικός κανονισμός εκδόθηκε από την Κοινότητα κατ' εφαρμογή του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου (GATT) και της Συμφωνίας περί της εφαρμογής του εν λόγω άρθρου [4] (στο εξής: κώδικας αντιντάμπινγκ του 1979).

3. Το ιστορικό της παρούσας υποθέσεως μπορεί να συνοψιστεί ως εξής. Τον Σεπτέμβριο 1985 και τον Απρίλιο 1986 η εταιρία Cartorobica εισήγαγε από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής χαρτί και χαρτόνι kraft, χωρίς να καταβάλει τον δασμό αντιντάμπινγκ που είχε θεσπιστεί με τον κανονισμό 551/83. Στις 19 Ιουνίου 1987, το ιταλικό Υπουργείο Οικονομικών κοινοποίησε στην εταιρία διαταγή με την οποία αυτή υποχρεούτο να καταβάλει ένα ποσό συνολικού ύψους 13 481 060 ιταλικών λιρών (Lit). Όμως, η εταιρία Cartorobica άσκησε ανακοπή, επικαλούμενη ιδίως τον παράνομο χαρακτήρα του κοινοτικού κανονισμού περί θεσπίσεως δασμού αντιντάμπινγκ.

Το Tribunale di Genova, ενώπιον του οποίου ασκήθηκε η ανακοπή, αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τρία προδικαστικά ερωτήματα.

4. Με το πρώτο ερώτημα το παραπέμπον δικαστήριο ζητεί το Δικαστήριο να εξετάσει το κύρος του άρθρου 2, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, δυνάμει του οποίου το ύψος του δασμού αντιστοιχεί στη διαφορά μεταξύ της κανονικής αξίας στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, όπως καθορίζεται στην επόμενη παράγραφο, και της καθαρής κοινοτικής τιμής

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η ιταλική.

1 — ΕΕ L 64, σ. 25.

2 — ΕΕ ειδ. έκδ. 11/017, σ. 67. Κατά τη διάρκεια της ισχύος του κανονισμού 551/83, ο κανονισμός 3017/79 αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2176/84 (ΕΕ L 201, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1761/87 (ΕΕ L 167, σ. 9). Η βασική κανονιστική ρύθμιση αντιντάμπινγκ περιέχεται ήδη στον κανονισμό (ΕΟΚ) 2423/88 (ΕΕ L 209, σ. 1).

3 — ΕΕ L 178, σ. 9.

4 — ΕΕ ειδ. έκδ. 11/019, σ. 93.

« ελεύθερο στα σύνορα » του ατελώνιστου προϊόντος, ανά τόνο, όπως διαμορφώνεται προς τον πρώτο αγοραστή εντός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας.

5. Εξεταζόμενο προσεκτικά, φαίνεται ότι το υποβληθέν ερώτημα έχει δύο διαφορετικές πλευρές, όπως προκύπτει εξάλλου με μεγαλύτερη σαφήνεια από τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσε η εταιρία Cartorobica.

6. Καταρχάς υποστηρίζεται ότι η εν λόγω διάταξη είναι ανίσχυρη διότι ο βασικός κανονισμός και ο κώδικας αντιντάμπινγκ του 1979 δεν επιτρέπουν στα κοινοτικά όργανα να θεσπίζουν αυτό το είδος μεταβλητού δασμού που επηρεάζεται ιδιαίτερα από τις νομισματικές διακυμάνσεις και ο οποίος στηρίζεται στη διαφορά μεταξύ μιας προκαθορισμένης αξίας βάσεως και της πράγματι καταβαλλόμενης για το εισαγόμενο προϊόν τιμής.

7. Ο δεύτερος λόγος για τον οποίο η διάταξη αυτή φέρεται ότι είναι ανίσχυρη στηρίζεται στο γεγονός ότι τα κοινοτικά όργανα παρείχαν με τον τρόπο αυτό στις εθνικές τελωνειακές αρχές εξουσία προς καθορισμό του ύψους του δασμού, χωρίς να έχουν φροντίσει προηγουμένως να προσδιορίσουν με επαρκή ακρίβεια τα κριτήρια αναφοράς για τον υπολογισμό της τιμής του εμπορεύματος, περιοριζόμενα απλώς στην παραπομπή σε μια αόριστη και αφηρημένη έννοια, όπως η έννοια της τιμής « ελεύθερο στα σύνορα », με συνέπεια να υπάρχει ο σοβαρός κίνδυνος για μη ενιαία εφαρμογή του δασμού εντός της Κοινότητας.

8. Όσον αφορά το πρώτο σημείο, αναφέρω εξαρχής ότι δεν υπάρχει ούτε στον βασικό κανονισμό, ούτε στον κώδικα αντιντάμπινγκ του 1979, οποιαδήποτε διάταξη ή αρχή που να απαγορεύει στα κοινοτικά όργανα τη θέσπιση μεταβλητών δασμών, όπως ο προβλεπόμενος από τον εν λόγω κανονισμό.

9. Στην πραγματικότητα το υποβληθέν ερώτημα οφείλεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της εν λόγω κανονιστικής ρυθμίσεως, όπως προκύπτει από την αναφορά του παραπέμποντος δικαστηρίου σε ορισμένες διατάξεις του βασικού κανονισμού, καθώς και από τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσε η εταιρία Cartorobica.

Υποστηρίχθηκε ότι ο βασικός κανονισμός και ιδίως το άρθρο 2, παράγραφοι 9 και 13, παραχώρησαν μόνο στα κοινοτικά όργανα την εξουσία να προσδιορίζουν τόσο την κανονική αξία του οικείου προϊόντος στη χώρα εξαγωγής, όσο και την τιμή εξαγωγής του προϊόντος προς την Κοινότητα, οι δε τελωνειακές αρχές πρέπει να περιορίζονται στο έργο της μετατροπής στα εθνικά τους νομίσματα του εκφραζόμενου σε Ecu δασμού.

Αυτό το σύστημα αποσκοπεί, αφενός, στο να αποφεύγονται δυσμενείς διακρίσεις προκαλούμενες από εξωτερικούς παράγοντες και, αφετέρου, στο να παρεμποδίζονται στρεβλώσεις που οφείλονται στην άσκηση, εκ μέρους των εθνικών διοικήσεων, διακριτικής εξουσίας τα όρια της οποίας δεν προσδιορίζονται επαρκώς από την κοινοτική κανονιστική ρύθμιση.

Επομένως, τα χαρακτηριστικά ενός τέτοιου « κανονικού » συστήματος υπολογισμού αποκλείουν τη χρησιμοποίηση εναλλακτικών μεθόδων οι οποίες δεν προβλέπονται ρητά.

10. Εντούτοις, από μια προσεκτικότερη ανάγνωση της βασικής ρυθμίσεως προκύπτει ένα αισθητά διαφορετικό κανονιστικό πλαίσιο.

Πράγματι, τόσο οι προαναφερθείσες διατάξεις, όσο και το άρθρο 2, παράγραφος 6, του επίσης προαναφερθέντος κώδικα αντιντάμπινγκ του 1979, αναφέρονται στα κριτήρια τα οποία πρέπει αποκλειστικά να λαμβάνουν υπόψη τα κοινοτικά όργανα για τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ κατά τη διάρκεια της έρευνας που προηγείται της αποφάσεως για τη

θέσπιση του δασμού και όχι στο είδος του δασμού το οποίο πρέπει να επιλέγεται. Αντίθετα, αυτό το τελευταίο ζήτημα ρυθμίζεται στο άρθρο 13 του βασικού κανονισμού, η παράγραφος 2 του οποίου ορίζει απλώς ότι οι κανονισμοί περί θεσπίσεως δασμών αντιντάμπινγκ αναφέρουν, μεταξύ άλλων, το είδος του προς θέσπιση δασμού. Η βασική κανονιστική ρύθμιση δεν περιλαμβάνει σχετικά άλλες διευκρινίσεις.

11. Ο κώδικας αντιντάμπινγκ του 1979 προβλέπει επιπλέον ρητώς στο άρθρο 8, παράγραφος 4, τη δυνατότητα χρησιμοποιήσεως ενός συστήματος μεταβλητών δασμών, βασιζομένου στον καθορισμό μιας τιμής βάσεως, αυτή δε η δυνατότητα προβλεπόταν επίσης και στο άρθρο 8, στοιχείο δ), του προηγούμενου κώδικα αντιντάμπινγκ του 1968.

12. Αυτό είναι επομένως το κανονιστικό πλαίσιο. Όσον αφορά την ακολουθούμενη πρακτική, πρέπει να σημειωθεί ότι τα κοινοτικά όργανα χρησιμοποιούν τρία είδη δασμών αντιντάμπινγκ: τους ειδικούς δασμούς, τους δασμούς «κατ' αξία» και τους μεταβλητούς δασμούς, κάθε είδος δε έχει τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματά του.

13. Οι ειδικοί δασμοί, οι οποίοι επιβαρύνουν με ένα σταθερό ποσό κάθε μονάδα εισαγομένου προϊόντος, και οι δασμοί «κατ' αξία», που εκφράζονται σε εκατοστιαία ποσοστά επί της τιμής των προϊόντων στα κοινοτικά σύνορα, έχουν το πλεονέκτημα της ευκολίας εφαρμογής τους και της δυσκολίας αποφυγής τους. Εντούτοις στερούνται ευκαμψίας. Πράγματι, σε περίπτωση μεταβολής της τιμής του προϊόντος, για να μπορέσει να ληφθεί υπόψη αυτή η μεταβολή, χρειάζεται τροποποίηση του κανονισμού που θέσπισε τον δασμό, κατά τη διαδικασία επανεξετάσεως.

14. Αυτή η δυσχέρεια μπορεί να αποφευχθεί με τη χρησιμοποίηση των μεταβλητών δασμών, το ύψος των οποίων αντιστοιχεί στη διαφορά μεταξύ της τιμής εισαγωγής και ενός σταθερού ποσού, το οποίο ονομάζεται συνήθως «ελάχιστη τιμή» ή «κανονική αξία» ή «αξία βάσεως».

Η χρησιμοποίηση εκ μέρους των κοινοτικών οργάνων αυτού του είδους δασμών δεν είναι τόσο σπάνια [5]. Ο μεταβλητός δασμός, παρά το γεγονός ότι η εφαρμογή του είναι δυσχερέστερη, έχει το πλεονέκτημα, ότι παρακινεί τον εξαγωγέα να αυξήσει τις τιμές του και να συμβάλλει με τον τρόπο αυτό πολύ πιο αποτελεσματικά στη σταθεροποίηση της αγοράς των οικείων προϊόντων.

15. Εξάλλου, πρέπει να σημειωθεί ότι κανένα από τα τρία είδη δασμών, σε διαφορετικό βέβαια βαθμό, δεν παραμένει εντελώς ανεπηρέαστο από τα αποτελέσματα των ενδεχόμενων νομισματικών διακυμάνσεων.

16. Αυτές οι σκέψεις με κάνουν να συμμεριστώ όσα υποστήριξε πρόσφατα ο γενικός εισαγγελέας Van Gerven — ειδικά όσον αφορά τη νομιμότητα της χρησιμοποιήσεως ενός μεταβλητού δασμού —, κατά τον οποίο, εν όψει του κανονιστικού πλαισίου, τα κοινοτικά όργανα μπορούν «να διαμορφώνουν τα μέτρα αντιντάμπινγκ με τον τρόπο που κρίνουν ως πλέον κατάλληλο για την εξάλειψη της προκαλούμενης από το ντάμπινγκ ζημίας» [6] και, επομένως, να θεωρήσω αβάσιμο τον πρώτο ισχυρισμό περί ανισχύρου του εν λόγω κανονισμού.

17. Ο δεύτερος ισχυρισμός περί ανισχύρου του άρθρου 2, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, αφορά, όπως ήδη προαναφέρθηκε, την αναφορά, στην οποία προβαίνει το άρθρο

5 — Βλέπε τους κανονισμούς (ΕΟΚ) 864/87 του Συμβουλίου (ΕΕ L 83, σ. 1), (ΕΟΚ) 338/86 του Συμβουλίου (ΕΕ L 40, σ. 25), (ΕΟΚ) 2370/83 του Συμβουλίου (ΕΕ L 228, σ. 28) και (ΕΟΚ) 3542/82 της Επιτροπής (ΕΕ L 371, σ. 25).

6 — Βλέπε τις προτάσεις που αναπτύχθηκαν στη συνεδρίαση της 8ης Νοεμβρίου 1989, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 304/86 και 185/87, 305/86 και 160/87, 320/86 και 188/87 και στην υπόθεση 157/87, σκέψη 39, απόφασης της 11ης Ιουλίου 1990 Συλλογή 1990, σ. I-2939, I-2945, I-3013, I-3021. Πρέπει να σημειωθεί ότι, ακόμη και αν ο επίδικος κανονισμός στις προαναφερόμενες υποθέσεις στηριζόταν στον μεταγενέστερο βασικό κανονισμό 2176/84, το νομικό πλαίσιο ήταν απόλυτα όμοιο προς αυτό το οποίο μας απασχολεί στην προκειμένη υπόθεση.

αυτό, στην έννοια της τιμής « ελεύθερο στα σύνορα », η οποία, δεδομένου του γενικού της χαρακτήρα και αντίθετα από την έννοια της δασμολογητέας αξίας, που διέπεται από μια διεξοδική κανονιστική ρύθμιση [7], δεν εξασφαλίζει την ενιαία εφαρμογή του δικαίου από τις διάφορες τελωνειακές αρχές.

18. Συναφώς πρέπει να παρατηρηθεί, καταρχάς, ότι η καθαρή κοινοτική τιμή « ελεύθερο στα σύνορα » είναι στην πραγματικότητα μια επαρκώς σαφής έννοια για τους επιχειρηματίες στο πλαίσιο του διεθνούς εμπορίου. Πράγματι, με την έκφραση αυτή νοείται απλώς η τιμή του εμπορεύματος « εκ του εργοστασίου », στην οποία προστίθενται όλα τα έξοδα μέχρι τη στιγμή που το προϊόν διέρχεται τα κοινοτικά σύνορα.

19. Εξάλλου η Επιτροπή διευκρίνισε ότι εγκατέλειψε σταδιακά την αναφορά στη δασμολογητέα αξία στους κανονισμούς της αντιντάμπινγκ και ότι προσανατολίστηκε προς τη χρησιμοποίηση της διαφορετικής εννοίας της καθαρής κοινοτικής τιμής « ελεύθερο στα σύνορα » κυρίως για δύο ειδών λόγους: πρώτον, λόγω της ευκολίας εφαρμογής, που οφείλεται στο γεγονός ότι η χρησιμοποίηση της καθαρής τιμής « ελεύθερο στα σύνορα » απαλλάσσει τις τελωνειακές αρχές από την υποχρέωση να προβαίνουν σε υπολογισμούς κατά τους οποίους πρέπει να λαμβάνονται υπόψη περίπλοκες οικονομικές παράμετροι, σύμφωνα με τις επιταγές της τελωνειακής νομοθεσίας, όσον αφορά την αξία των εμπορευμάτων. Δεύτερον, λόγω της αναγκαιότητας διασφαλίσεως ότι θα λαμβάνονται ως μέτρα αναφοράς ομογενείς αξίες, δεδομένου ότι οι δασμοί αντιντάμπινγκ υπολογίζονται κανονικά βάσει του περιθωρίου ντάμπινγκ και του κατωφλίου της ζημίας σε εκατοστιαία ποσοστά επί της καθαρής τιμής « ελεύθερο στα σύνορα ».

Παρατηρώ εξάλλου ότι με τη χρησιμοποίηση ομογενών αξιών εξασφαλίζεται με τον καλύτερο τρόπο η τήρηση της υποχρεώσεως που επιβάλλει το άρθρο 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, κατά το οποίο το ποσό των δασμών δεν δύναται να υπερβεί το περιθώριο ντάμπινγκ και ότι θα πρέπει να είναι μικρότερο αν ο μικρότερος αυτός δασμός θα αρκούσε για να εξαφανισθεί η ζημία.

20. Πρέπει επιπλέον να υπογραμμιστεί ότι τα κοινοτικά όργανα χρησιμοποιούν συνήθως αυτή την έννοια, ακόμα και όταν επιβάλλουν δασμούς « κατ' αξίαν », οι οποίοι πράγματι καθορίζονται ως εκατοστιαίο ποσοστό επί της τιμής « ελεύθερο στα σύνορα ».

21. Εξάλλου, παρά το ότι υφίσταται ένας σημαντικός αριθμός διαφορών, όσον αφορά τη δασμολογητέα αξία, δεν έχει ακόμα υποβληθεί στο Δικαστήριο κανένα ερώτημα σχετικά με την εφαρμογή της εννοίας της καθαρής τιμής « ελεύθερο στα σύνορα » στον τομέα του ντάμπινγκ, πράγμα το οποίο επιρρωνύει την άποψη της Επιτροπής περί της μεγαλύτερης ευκολίας εφαρμογής του τελευταίου αυτού κριτηρίου.

Εξάλλου, είναι προφανές ότι, σε περίπτωση που ένα δικαστήριο σε ένα κράτος μέλος καλείται να αποφανθεί επί ενός τέτοιου ζητήματος, μπορεί εν πάση περιπτώσει να απευθυνθεί στο Δικαστήριο και να ζητήσει τις απαραίτητες διευκρινίσεις, εξασφαλίζοντας έτσι την ενιαία εφαρμογή της εν λόγω ρυθμίσεως.

22. Καταλήγοντας επί του ζητήματος αυτού διαπιστώνω ότι, ενόψει της σιωπής του βασικού κανονισμού, τίποτα δεν εμποδίζει τα κοινοτικά όργανα να χρησιμοποιούν, στο πλαίσιο της επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ, την έννοια της καθαρής τιμής « ελεύθερο στα σύνορα ».

23. Με το δεύτερο ερώτημα το Tribunale di Genova ζητεί από το Δικαστήριο να εξετάσει

7 — Βλέπε επίσης τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1224/80 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 1980, περί της δασμολογητέας αξίας των εμπορευμάτων (ΕΕ L 134, σ. 1).

το κύρος του κανονισμού 551/83, καθόσον αυτός ο κανονισμός καθορίζει το ύψος της τιμής κατωφλίου, η οποία πρέπει να χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό του δασμού αντιντάμπινγκ, όχι σε Ecu, αλλά σε δολάρια Ηνωμένων Πολιτειών, εισάγοντας έτσι ως στοιχείο αναφοράς ένα νόμισμα, οι διακυμάνσεις του οποίου δεν μπορούν να ελέγχονται από τα κοινοτικά όργανα.

24. Επ' αυτού πρέπει να διευκρινίσω εξαρχής ότι, αντίθετα από ό,τι αφήνει να εννοηθεί η διατύπωση του ερωτήματος, είναι μεν ακριβές ότι τα εν λόγω κοινοτικά όργανα δεν έχουν καμία εξουσία ελέγχου επί των διακυμάνσεων του δολαρίου, αλλά η κατάσταση δεν είναι διαφορετική, όσον αφορά τη συναλλαγματική ισοτιμία του Ecu.

25. Αφετέρου, έστω και αν τα κοινοτικά όργανα έχουν την τάση να προτιμούν να χρησιμοποιούν το Ecu, όπως δέχθηκε η Επιτροπή, εντούτοις, στο παρόν στάδιο εξελίξεως του κοινοτικού δικαίου δεν υπάρχει καμία σχετική νομική υποχρέωση, ο δε υπό κρίση κανονισμός δεν αποτελεί μεμονωμένη περίπτωση χρησιμοποιήσεως άλλων νομισμάτων, όπως για παράδειγμα το δολάριο [8].

Στην υπό κρίση υπόθεση, η χρησιμοποίηση του δολαρίου δικαιολογούνταν από το γεγονός ότι το κόστος παραγωγής των αμερικανών παραγωγών εκφραζόταν σ' αυτό το νόμισμα και ότι οι τιμές εξαγωγής εκφράζονται επίσης, σε πολλές περιπτώσεις, σε δολάρια.

26. Το γεγονός ότι η Επιτροπή καθόρισε την τιμή σε Ecu στην πρότασή της της 28ης Ιουλίου 1987 για την έκδοση νέου κανονισμού, προοριζόμενου να αντικαταστήσει τον εν λόγω κανονισμό, δεν φαίνεται ότι έχει σημασία.

Η υποβολή της προαναφερθείσας προτάσεως, την οποία εξάλλου δεν υιοθέτησε το Συμβούλιο, έγινε πλέον των τεσσάρων ετών μετά την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού και, επομένως, είναι απόλυτα κατανοητό το ότι η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη την κτηθείσα πείρα και την εξέλιξη των περιστάσεων, αποφάσισε να υιοθετήσει το Ecu ως αξία αναφοράς, χωρίς να μπορεί εντούτοις να συναχθεί από αυτό ότι η προηγούμενη επιλογή ήταν κατ' ανάγκη αδικαιολόγητη και παράνομη.

27. Στην πραγματικότητα, τα επιχειρήματα που αναπτύσσει η Cartorobica στις γραπτές της παρατηρήσεις αποτελούν προϊόν μιας συλλογιστικής η οποία διαμορφώθηκε ex post. Καθώς η χρησιμοποίηση του δολαρίου ως αξία αναφοράς προξένησε, όπως προβάλλεται, ενόψει των μεταγενέστερων νομισματικών διακυμάνσεων, στρέβλωση του ανταγωνισμού (σε όφελος των επιχειρηματιών των χωρών με ισχυρό νόμισμα), ο επίμαχος κανονισμός φέρεται ως ανίσχυρος για τον λόγο ότι συνιστά παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

Όμως, ανεξάρτητα από την εκτίμηση της ακρίβειας των υπολογισμών της εταιρίας Cartorobica περί της ζημίας που υπέστησαν οι ιταλοί εισαγωγείς, μπορεί εύκολα να αντιταχθεί σ' αυτή τη συλλογιστική ότι, ακόμα και αν το Συμβούλιο είχε καταφύγει στο Ecu, τούτο δεν θα προφύλασσε κατ' ανάγκη τους επιχειρηματίες από ενδεχόμενες στρεβλώσεις οφειλόμενες σε εξωτερικούς παράγοντες, όπως, για παράδειγμα, οι διακυμάνσεις των νομισμάτων. Αυτό δε πολύ περισσότερο καθόσον, στην υπό κρίση υπόθεση προκύπτει, μετά από προσεκτική εξέταση, ότι η προβαλλόμενη στρέβλωση του ανταγωνισμού δεν οφείλεται στις διακυμάνσεις του δολαρίου αλλά μάλλον στις μεταβολές που επήλθαν στις τιμές των νομισμάτων των κρατών μελών.

8 — Βλέπε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 191/80 του Συμβουλίου (GU L 23, σ. 19) και τον κανονισμό (ΕΟΚ) 407/80 του Συμβουλίου (GU L 48, σ. 1).

28. Στο στάδιο αυτό θεωρώ ότι είναι σκόπιμο να διατυπωθούν, έστω και με λίγες λέξεις, ορισμένες γενικότερες παρατηρήσεις περί της επιδράσεως που μπορεί να έχει η μεταβολή των περιστάσεων στα μέτρα εμπορικής άμυνας.

Οι κανονισμοί με τους οποίους επιβάλλονται δασμοί αντιντάμπινγκ, καθώς αποτυπώνουν την κατάσταση σε μια δεδομένη στιγμή και υπό το φως καθορισμένων περιστάσεων, μπορούν εν πάση περιπτώσει να αποδειχθούν ακατάλληλοι και να απαιτούν προσαρμογές σε περίπτωση μεταβολής των οικονομικών δεδομένων, όχι μόνο όσον αφορά την τιμή συναλλάγματος των νομισμάτων, αλλά επίσης όσον αφορά και άλλα στοιχεία, αυτό δε ανεξάρτητα από το είδος του θεσπισθέντος δασμού ή του νομίσματος που λαμβάνεται ως βάση αναφοράς.

Εντούτοις είναι σαφές ότι το γεγονός ότι μεταβλήθηκαν οι περιστάσεις που είχαν ληφθεί ως βάση όταν εκδόθηκε η σχετική πράξη δεν έχει ως συνέπεια το ανίσχυρο της πράξεως αυτής. Πράγματι, ο ίδιος ο βασικός κανονισμός προβλέπει τους τρόπους αντιμετώπισης τέτοιων καταστάσεων, δεδομένου ότι προβλέπει, αφενός, τη δυνατότητα επανεξέτασης της σχετικής πράξεως ύστερα από αίτηση ενός κράτους μέλους, κάθε ενδιαφερομένου ή με πρωτοβουλία της ίδιας της Επιτροπής (βλέπε το άρθρο 14 του βασικού κανονισμού) και, αφετέρου, τη δυνατότητα κάθε εισαγωγέα να ζητήσει την επιστροφή του καθ' υπέρβαση καταβληθέντος ποσού, όταν μπορεί να αποδείξει ότι ο εισπραχθείς δασμός υπερβαίνει το πραγματικό περιθώριο ντάμπινγκ (βλέπε το άρθρο 15 του βασικού κανονισμού) [9].

29. Παρεμπιπτόντως προσθέτω ότι η περίσταση που επικαλείται η εταιρία Cartorobica, κατά την οποία η Επιτροπή αρνήθηκε αδικαιολόγητα να επανεξετάσει τον κανονισμό 551/83, ελάχιστα ενδιαφέρει εν προκειμένω. Πράγματι, οι υποβαλόντες την αίτηση, μεταξύ των οποίων εξάλλου δεν περιλαμβάνεται η εταιρία αυτή, θα έπρεπε να προσβάλουν ενδεχομένως την απορριπτική απόφαση της Επιτροπής. Αφετέρου, η άρνηση επανεξέτασης του εν λόγω κανονισμού, ακόμα και αν ήταν αδικαιολόγητη, δεν έχει κατ' ανάγκη ως αποτέλεσμα το ανίσχυρο αυτού του κανονισμού.

30. Δεν χρειάζεται να επιμείνω, όσον αφορά το τρίτο προδικαστικό ερώτημα που υπέβαλε το παραπέμπον δικαστήριο σχετικά με την εφαρμοστέα τιμή συναλλάγματος για τη μετατροπή της αξίας βάσεως στο νόμισμα του κράτους μέλους εισαγωγής, επειδή η απάντηση στο ερμηνευτικό ερώτημα προκύπτει, όπως νομίζω, με σαφήνεια από μια απλή ανάγνωση των σχετικών διατάξεων.

Ελλείψει ειδικών διατάξεων στον κανονισμό 551/83, εφαρμόζονται οι ισχύουσες διατάξεις για τους τελωνειακούς δασμούς στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού.

Δυνάμει των διατάξεων αυτών και ιδίως βάσει του άρθρου 9 και του άρθρου 1, παράγραφος 1, περίπτωση ζ), του κανονισμού 1224/80, η εφαρμοστέα τιμή συναλλάγματος είναι κατά γενικό κανόνα η ισχύουσα την ημερομηνία κατά την οποία η υπηρεσία των τελωνείων δέχεται την πράξη με την οποία ο δηλών κάνει γνωστή την πρόθεσή του να θέσει σε ελεύθερη κυκλοφορία τα οικεία εμπορεύματα.

9 — Οι μεταγενέστεροι βασικοί κανονισμοί (προαναφερθέντες, σημείωση 2) περιέχουν ανάλογες διατάξεις.

31. Επομένως, υπό το φως των προηγουμένων σκέψεων προτείνω στο Δικαστήριο να αποφανθεί ότι από την εξέταση των υποβληθέντων ερωτημάτων δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του κανονισμού 551/83 του Συμβουλίου και ότι ο κανονισμός αυτός έχει την έννοια ότι οι εκφραζόμενες σε δολάρια ελάχιστες τιμές που αναφέρονται στο άρθρο 2 πρέπει να μετατρέπονται στο νόμισμα του κράτους μέλους εισαγωγής με την τιμή συναλλάγματος που ισχύει τη στιγμή της θέσεως του προϊόντος σε ελεύθερη κυκλοφορία.